

[Holger K. Nielsen]

ikke, at vi hermed anerkender eller legaliserer eksklusivaftalerne.

Jeg vil godt derfor endnu en gang anmode Kristeligt Folkeparti om at tage deres standpunkt op til overvejelse. Hvis man mener, at det er eksklusivaftalerne, der er begrundelsen for, at Kristeligt Folkeparti ikke vil støtte dette forslag, så holder den ikke.

Den holder ikke i forhold til den virkelige verden. Den holder ikke i forhold til de svar, vi har fået fra regeringen. Derfor håber jeg, at vi trods alle de vanskeligheder, vi har haft, får vedtaget dette beslutningsforslag, så vi får løst dette vigtige problem.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg spurgte i går boligministeren, om regeringen ikke fandt det urimeligt, at vi stiller krav til andre lande om bindende regler på disse områder, uden at vi selv indfører dem.

Og nu da arbejdsministeren er til stede, vil jeg gerne gentage dette spørgsmål til regeringen og måske specielt til arbejdsministeren.

Regeringen har gennem sin udenrigsminister og skiftende arbejdsministre over for offentligheden og over for LO givet udtryk for, at man ville gå aktivt ind for den sociale dimension i EF. Et væsentligt punkt i kravet om den sociale dimension er bindende minimumsregler på arbejdsmarkedsområdet, et væsentligt krav.

LO siger også i dag i sin pressemeddelelse, at man vil opfatte det som et alvorligt tillidsbrud fra regeringen, hvis den ikke laver lovgivning på dette område. Jeg håber, at det gør så meget indtryk på arbejdsministeren, at han vil tale med boligministeren og få boligministeren til at ændre opfattelse.

Jeg håber, at regeringen vil tage spørgsmålet op, fordi det gør vores handlemåde i EF ganske utroværdig, hvis vi ikke selv indfører disse bestemmelser. Så er der ingen, der tror på, at vi ønsker, at andre lande skal gennemføre dem. Så er det et rent paradeforslag, når vi stiller krav om den sociale dimension.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Når jeg tager ordet, så er det, fordi både hr. Holger K. Nielsen og én mere har nævnt mit navn og Kristeligt Folkeparti i denne forbindel-

se. Jeg skal derfor kort begrunde vores holdning.

Der er to årsager til, at vi ikke kan stemme for det foreliggende forslag. Dels er vi tilfredse med det, der blev vedtaget forleden dag, henstillingen til kommunerne om at overholde disse EF-ordninger; det synes vi var udmærket, og vi stemte også for det lovforslag.

Den anden er det, som hr. Holger K. Nielsen nu nævner igen med hensyn til eksklusivaftaler.

Det er rigtigt, at der står i et svar, at eksklusivaftaler er ugyldige, men der er nok en grundlæggende forskel på den forståelse, vi lægger i begrebet eksklusivaftaler i henholdsvis SF og i Kristeligt Folkeparti.

Vi har en stor frygt for alt, hvad der bare kan smage en smule af eksklusivaftaler, og efter vor mening kan det ikke udelukkes, at eksklusivaftaler under en eller anden form også kan snige sig ind i aftaler i offentligt regi.

Desuden må vi sige, at det jo ikke er noget aktuelt problem. Vi kender ikke til noget eksempel på, at det er et problem, og derfor finder vi ikke noget behov for at lave lovgivning på området på nuværende tidspunkt. Vi fastholder vor skepsis over for beslutningsforslaget, som vi har haft det hele tiden.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Vedrørende definitionen på en eksklusivaftale, så tror jeg ikke, vi kan blive meget uenige. Der er jo tale om en meget klar definition, som i øvrigt er formuleret i det svar af 19. april, som jeg henviste til før. Den skal jeg ikke læse op her; tiden er knap. Men jeg kan ikke forestille mig, at vi er uenige.

Men det, det drejer sig om, er, om dette beslutningsforslag kan legalisere eksklusivaftaler. Jeg vil godt bede arbejdsministeren komme herop og bekræfte, at jeg har ret i, at eksklusivaftaler er ugyldige i overenskomster, som indgås af og med offentlige myndigheder. Der sker derfor ikke nogen legalisering eller anerkendelse af eksklusivaftaler i den offentlige sektor gennem konventionen, dvs. ILO-konventionen, dens ratifikation eller dens gennemførelse, eller ved eventuel vedtagelse og efterlevelse af B 6.

Kan arbejdsministeren bekræfte mig i, at det forholder sig sådan, at der ikke vil blive tale om nogen anerkendelse eller legalisering af eksclu-